

ת"פ 31606/10 - מדינת ישראל נגד שושנה שנטרפלר, יוסף כהן, חיים אליעזר יעקוב, חנוך הרשקובייך, שלומי לחמי, יחזקאל קלינמן, יואב עוקבא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31606-10-17 מדינת ישראל נ' שנטרפלר ואח'
בקשה מס': 28

לפני כבוד השופט שאל אבינו
המשימה:
מדינת ישראל
נגד
הנאשמים:
1. שושנה שנטרפלר
2. יוסף כהן
3. חיים אליעזר יעקוב
4. חנוך הרשקובייך
5. שלומי לחמי⁺
6. יחזקאל קלינמן
7. יואב עוקבא

#1#>

החלטה

לפני בקשה מטעם נאשמת 1 (להלן - הנאשמת), שבגדerra היא מעלה טענה מקדמית לפגם או פסול בכתב האישום לפי הוראות סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן - החסד"פ). בבקשת עותרת הנאשמת למתן סעיף "אשר יהיה בו כדי למנוע את החשש של פגעה ביכולתה של הנאשמת להגן במשפטה".

א. רקע כללי:

2. נגד שבעת הנאשמים שבכורתת הוגש, בתיק זה, כתב אישום שעוניינו בעבירות מס ובעבירות מרמה שנעברו, לפי הטענה, במסגרת האגודה השיתופית "אגודת השוחטים יפו-ת"א", אגודה שיתופית בע"מ (להלן - האגודה). על פי הטענה בעבודות כתב האישום, עניין של העבירות האמורויות נסוב סביב הנפקת תלושי שכר כזבים, במרמה ובמטרה להתחמק מתשלום מס, והכל כמתואר כמפורט בהרחבה שם.

3. במקביל להגשת כתב האישום דנה הוגש כתב אישום נוסף, שבו חמישה נאשמים נוספים בהם מנאל האגודה בתקופה הרלוונטית והאגודה עצמה (ר' ת"פ 31566-10-17 מדינת ישראל נ' אסטרוזון ואח'; להלן - התקיק המקביל).

4. אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי שני כתבי האישום הנ"ל עוסקים באותה פרשה עובדתית (טענת) ולפיכך מבקרים "פרשה אחת", ממשמעו של מונח זה בהוראות סעיף 87 לחסד"פ. מミലא

גם ברור כי היה מקום, לכואורה, להגיש כתוב אישום אחד ומאות אחד תריסר הנאשמים בפרשה, ולא לפצלו לשני כתבי אישום נפרדים. עם זאת יש לציין, כי הנאשמים דנא נרשמו כудי תביעה בכתב האישום שבתיק המקביל, ונאשם 3 בתיק המקביל נרשם עד תביעה בכתב האישום דכאן.

סעיף טיעוני ב"כ הצדדים:

- .5. במסגרת הבקשה עמדה ב"כ הנאשمة על חשיבותה החקפה בהגשת כתב אישום מאוחד, כאשר מדובר ב"פרשה אחת", והפנתה לפסיקה העניפה שניתנה בנושא זה; פסיקה אשר מדגישה את חשיבות ההגשה המאוחדת הן משיקולי יעילות הדיון והן משיקולי צדק. לשיטת ב"כ הנאשمة, לשיקולים עקרוניים אלה יתר-תוקף בענייננו, וזאת נוכח ההיוך הראייתי הגדל של הפרשה דנא והמספר הרב של העדים שייצטרכו עקב קר להישמע באופן "כפול" בפני שני מותבים שונים.
- .6. יתר על כן, בכתב האישום בתיק דנא לא צוינו מרבית הנאשמים שבתיק המקביל עד תביעה, גם שלשיות הנאשمة הם גורמים עיקריים בפרשה ועדויותיהם חיוניות להגנתה. לפיכך, פיצול כתבי האישום אף ישולל מהנאשمة את האפשרות לחזור נאשמים אלה ובכך יפגע פגעה נוספת ביכולתה להtagnon באופן אפקטיבי.
- .7. עוד נטען בבקשתה, כי יש שוני מסוים בתיאור העובדתי בין שני כתבי האישום ואף בכך יש פגעה נוספת בהגנת הנאשمة, שכן עקב קר מציה הנאשمة בערפל עובדתי נוכח טשטוש העובדות שבפנייה עליה להtagnon. ב"כ הנאשمة גם הלינה על קר שעל עצם הגשת התיק המקביל נודע לה רק באקרה, מבלי שניתנה הودעה רשמית מטעם המאשימה וממילא ללא כל נימוק או הסבר מדוע החלטה המאשימה לפצל את ההליכים.
- .8. ב"כ המאשימה, בתגובה לבקשתה, צינה כי היא ערלה לקשיים ("מחירים" כהגדרתה) הנובעים מהגשת שני כתבי אישום נפרדים באותה פרשה עובדתית. עם זאת, קר לטענותה, בפרשה דנא נדרש הפיצול על מנת לאפשר את העדת הנאשמים בתיק זה עד תביעה נגד הנאשמים בתיק המקביל, והאינטרס הציבורי בהעדה כאמור גובר.
- .9. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה להנחיית פרקליט המדינה 3.1 (בעניין "הכנה וניסוח כתב אישום"), בה נאמר בין השאר כללה:
- .39. **שיקולי ייעילות, חסכו בזמן של גורמי האכיפה, בית המשפט ועדים שונים והאינטרס להגעה במאוחד, מהווים שיקול מרכזי המצדיך את הגשת כתב האישום במאוחד.**
- .40. **בצד האמור, כאשר עדותם של מי מהנאשמים כנגד חברי חיונית ל התביעה, יש להגיש כתבי אישום נפרדים, כדי להבטיח את יכולתה של התביעה להעיד נאשם עד מטעה.**
- .10. עוד הצהירה ב"כ המאשימה, כי ככל שיישמעו הראיות בשני התקדים ואגב קר, בתיק המקביל, "יווצרו חומרין קירה חדשים... הם יובאו לידיות ההגנה".

דין והכרעה:

עמוד 2

11. כאשר מדובר ב"פרשה אחת", שבה מואשמים מספר נאשמים, הכל המשפט הוא שעל המאשימה לחייב כתב אישום אחד ומאותה. יחד עם זאת, כאשר מוגש כתב אישום אחד - לא זו בלבד שהמאשימה אינה יכולה להעיד נאשם כלשהו עד תביעה מטוענה, אלא שהוא אף לא יכול לעשות שימוש באמור בהודעות שנגבו ממנה נגד הנאשמים הנוספים ככל שהוא ימש את זכותו שבדין להימנע מהheid.
12. לפיכך, כאשר קיים צורך להיעיד מי מהנאשמים נגד נאשמים אחרים, נהוג התביעה הוא להגיש כתבי אישום נפרדים גם כאשר מדובר בפרשה עובדתית אחת. נהוג התביעה זה - שגם עוגן בהנחיות פרקליט המדינה - הוא סביר ו邏輯י עם האינטראס הציבורי בחקיר האמת וחשיפתה; אינטרס שיש בכך כדי להצדיק הגשת כתבי אישום נפרדים ב"פרשה אחת" חרף העובדה שככל הדבר אינו רצוי.
13. בפרשה דנא ציינה המאשימה את הנאשמים שלפניהם עד תביעה בתיק המקובל וחזקה כי עשתה כן משום שעדויותיהם רלוונטיות להוכחת אשמתם הנטענת של הנאשמים בתיק המקובל (בבקשה אף לא נטען אחרת). די בכך, אפוא, כדי לדחות את בקשה הנאשמה.
14. בבקשה נטען לקושי ספציפי נוספת כתבי האישום, בכך שקיימים שונים בתיאור העובדתי בין שני כתבי האישום. בהקשר זה יאמר מיד כי אכן ראוי ורצוי שהמאשימה מדגילה זהה מלאה ומדוקפת - גם בrama המילולית - בין כתבי אישום נפרדים המוגשים באוטה פרשה אחת עם זאת, ההבדלים עליהם הצביעו ב"כ הנאשמה הם הבדלים מינוריים, שאינם מעמידים את כתבי האישום בסתריה עובדתית זה זהה ועל כן אין בהם כדי להצדיק את קבלת הבקשה. לעומת מנגנון הצורף צוין כאן, כי בכל מקרה צריכה הנאשמה להתגונן אך ורק מפני כתוב האישום שהוגש נגדה, להבדיל מכתבי אישום אחרים.
15. עוד יש לציין, בשולי החלטה זו, את שני אלה:
ראשית, טענת ההגנה העקרונית - שלפיה עצם יכול כתבי אישום ב"פרשה אחת" פוגע ביכולתו של הנאשם לחקור נאשמים אחרים - אינה נכונה ולמעשה היפך הוא הנכוון. כאשר נאשמים מואשמים יחדיו, הנאשם אחד אינו יכול לחיבב את משנהו להיעיד, שהרי לכל הנאשם שמורה זכות-היסוד להימנע מהheid (בהתאם לאמור בהוראות סעיף 161(א)(2) לחסד"פ). להבדיל, כאשר הנאשם האחר מואשם בכתב אישום נפרד, הנאשם-ה המבקש יכול לזמן כעד הגנה ומילא לבקש לכפות את התיצבותו.
- שנייה**, רשותי לפניי את התcheinות ב"כ המאשימה לעדכן את ההגנה בכל התפתחות ראייתית רלוונטית בתיק המקובל ולהעביר להגנה לאלאר כל חומרן חקירה חדשים, ככל שייווצרו.

. ז. סוף דבר:

16. אשר על כן ולאור כל המקובל אני מחייב לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ד' تمוז תשע"ט, 07 ביולי 2019, בהדר הצדדים.